

Sobota 3. postního týdne

📖 Oz 6,1-6; Lk 18,9-14

Oz 6,1-6

Vraťme se k Hospodinu: on (nás) rozdrásal a on nás uzdraví, on (nás) zranil a on nás obváže! Po dvou dnech nám vrátí život, třetího dne nás vzkřísí, před jeho tváří budeme žít. Poznávejme Hospodina, snažme se ho poznat! Jako jitřenka jistě vysvitne, přijde k nám jako dešť raný, jako dešť pozdní, který zavlaží zemi. Co mám dělat s tebou, Efraime, co mám dělat s tebou, Judo? Vaše láska je jako ranní mráček, jako rosa, která záhy mizí. Proto jsem je otesával skrze proroky, zabíjel slovy svých úst, ale **má spravedlnost vyjde jak světlo, protože chci lásku, a ne oběť, poznání Boha (chci) víc než celopaly.**

Lk 18,9-14

Některým lidem, kteří si na sobě zakládali, že jsou spravedliví, a ostatními pohrdali, řekl Ježíš toto podobenství: „Dva lidé šli do chrámu, aby se modlili; jeden byl farizeus a druhý celník. Farizeus se postavil a modlil se v duchu takto: 'Bože, děkuji ti, že nejsem jako ostatní lidé: lupiči, podvodníci, cizoložníci nebo i jako tamhleten celník. Postím se dvakrát za týden, odvádím desátky ze všech svých příjmů.' Celník však zůstal stát vzadu a neodvažoval se ani pozdvihnout oči k nebi, ale bil se v prsa a říkal: 'Bože, **buď milostiv mně hříšnému!**' Říkám vám: **Celník se vrátil domů ospravedlněn, ne však farizeus. Neboť každý, kdo se povyšuje, bude ponížěn, a kdo se ponižuje, bude povýšen.**“

➔ **K Božímu slovu** (z publikace od paulínek Evangelium na každý den 2016)

Farizeus provádí smrtelný přemet, když říká: „Děkuji ti, že nejsem jako tamten hříšník.“ A křesťanský čtenář je v nebezpečí říkat: „Děkuji ti, že nejsem jako ten farizeus.“ To je dvojitý smrtelný přemet. Bez pokory člověku nic neprospěje, ani poznání sebe, ani poznání Boha, a člověk zůstane v rukou Zlého. Připadá mi užitečné to zopakovat: jestliže se tu jedná o hřích pýchy, tak pokora, kterou Lukáš požaduje od každého věřícího, znamená přiznat si svou pokořující farizejskou pýchu.

† **Z Buly papeže Františka k Svatému roku milosrdenství** (z čl. 6)

„Je vlastní Bohu, že prokazuje **milosrdenství, ve kterém se obzvláště projevuje jeho všemohoucnost.**“ Tato slova svatého Tomáše Akvinského ukazují, že božské milosrdenství není vůbec znamením slabosti, nýbrž spíše kvality Boží všemohoucnosti. A proto liturgie v jedné z nejstarších vstupních modliteb praví: „Bože, ty ukazuješ svou všemohoucnost nejvíce tím, že se smilováváš a nenecháváš nás bez pomoci.“ Bůh bude navždy v dějinách lidstva tím, který je přítomný, blízký, prozíravý, svatý a milosrdný.